

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/42/2016
Identifikačné číslo spisu:	1111244656
Dátum vydania rozhodnutia:	01.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Marián Sluk
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1111244656.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sluka, PhD. a členov senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a JUDr. Heleny Haukvitzovej, v spore žalobcu C. R., bývajúcemu v L., zastúpenému advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Radlinského č. 2, IČO: 35 955 341, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša č. 1, IČO: 30 844 789, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 8 C 195/2011, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2015 sp.zn. 6 Co 167/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I uznesením z 13. februára 2015 č.k. 8 C 195/2011-238 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 20 € za odvolanie podané proti rozsudku súdu prvej inštancie [podľa pol.č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení (ďalej len "zákon o súdnych poplatkoch")].

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením z 29. apríla 2015 sp.zn. 6Co/ 167/2015 potvrdil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie (§ 219 ods. 1 O.s.p.). Poukázal na ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch (§ 6 ods. 1, 2 a § 18ca), z ktorých vyplýva, že ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni, pričom poplatok sa vyberá aj v odvolacom konaní. Od 1. októbra 2012 konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom nepožíva vecné oslobodenie od súdnych poplatkov a preto pokiaľ žalobca podal odvolanie 10. apríla 2014, teda po 1. októbri 2012, vznikla mu povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal 27. júla 2015 dovolanie žalobca (ďalej aj

„dovolateľ“). Žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť. Jeho procesnú prípustnosť odôvodnil podľa „§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v spojení s § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.“. Namietal, že rozhodnutia súdov nižšieho stupňa vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci (majú vady), v dôsledku toho mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. S poukazom na ustanovenie § 18ca v spojení s § 4 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch bol toho názoru, že odvolacie konanie v prejednávanej veci nepodlieha poplatkovej povinnosti, pretože žaloba bola podaná pred 30. septembrom 2012 a vecné oslobodenie od súdnych poplatkov v zmysle § 4 ods.1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch sa vzťahuje na konanie ako celok. V tejto súvislosti považoval za zásadné rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z 29. apríla 2014 č.k. 4Co/128/2014 vydané v skutkovo a právne totožnom prípade. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadрила.

4. Podľa ustanovenia § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) zistil, že dovolanie podala včas strana v spore (§ 427 ods. 1 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci najvyššieho súdu (m. m. napr. IV. ÚS 35/02, II. ÚS 324/2010, III. ÚS 550/2012).

7. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 CSP stručne uvádza, že dovolaním je napadnuté uznesenie o súdnom poplatku. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, boli uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., avšak podľa výslovného znenia § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o súdnych poplatkoch. Prípustnosť dovolania žalobcu je v zmysle ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. zákonom výslovne vylúčená.

8. V zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. bolo dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (teda aj uzneseniu), ak v konaní došlo k závažným procesným vadám taxatívne vymenovaným v tomto ustanovení (písmená a/ až g/ tohto ustanovenia). Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 ods.1 O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 ods.1 písm. f/ O.s.p., na ktorú poukazoval dovolateľ.

9. Nepřípustnosť dovolania v takom prípade znamená, že sa v podstatnej miere zužuje právna možnosť využitia zákonom prezumovaných dovolacích dôvodov, a teda možnosť dovolateľa domáhať sa reparácie prípadných nesprávností v súdom konaní, ktoré sa spájali s tzv. inou vadou v konaní majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Dovolateľ zastúpený kvalifikovaným zástupcom v dovolaní výslovne súdom vyčíta, že ich rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (v otázke účinkov pôvodného vecného oslobodenia konania od súdnych poplatkov na neskoršiu poplatkovú povinnosť za podané odvolanie), čím uplatňuje dovolacie dôvody v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. K týmto argumentom dovolací súd odkazuje na svoju konštantnú judikatúru, podľa ktorej k dovolacím dôvodom v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. bolo možné prihliadať len v prípade procesne prípustného dovolania, čo však nie je tento prípad (viď napr. R 54/2012 a niektoré ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 102/2012, 7 Cdo 116/2013, a iné). Z uvedeného plynie, že na dovolateľom uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (i keby bol prípadne opodstatnený) dovolací súd nemôže v tomto konaní prihliadať.

10. V tejto súvislosti dáva dovolací súd žalobcovi do pozornosti stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijaté 3. decembra 2015 a uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2016 (dostupné na http://www.supcourt.gov.sk/data/files/1198_zbierka_1_2016.pdf) k otázke vzniku poplatkovej povinnosti v odvolacom a dovolacom konaní, ak v čase podania žaloby bolo konanie oslobodené od súdneho poplatku v zmysle § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ktorého právna veta znie: “Ak bolo odvolanie (dovolanie) podané po 30. septembri 2012, vzťahuje sa na poplatkovú povinnosť v odvolacom (dovolacom) konaní právna úprava účinná od 1. októbra 2012, i keď konanie vo veci samej na súde prvého stupňa začalo pred 30. septembrom 2012.” Takto publikované stanovisko po jeho zverejnení reprezentuje ustálenú judikatúru súdov, od ktorej sa dovolaním napadnuté rozhodnutie neodkláňa, čím je rešpektovaný princíp predvídateľného rozhodovania súdov (právnej istoty) a vylúčený prípadný negatívny dôsledok vedúci k odmietnutiu spravodlivosti (denegatio iustitiae).

11. Z dôvodov uvedených vyššie dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalobcu, ktoré bolo podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 procesne neprípustné, nevyvolalo účinok umožňujúci uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu, ktorý by zostal zachovaný aj po tomto dni (§ 470 ods. 2 CSP). Najvyšší súd preto jeho dovolanie odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

12. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.